

328. Szegény szívünk

Isaiah Baltzell
(1832-1893)

Sze - gény szí - vünk re - mé - nye, Te, A -
 rany - ló nap - su - gár, Is - ten cso - dás sze -
 re - te - te, Jöjj, töltsd be szí - vem
 már! Az árny, az éj re - meg - ve fut, Ha
 fel - ra - gyog a nap, A lé - lek is, fe -
 led - ve bút, ö - röm - re, dal - ra
 kap. Bús szív, ne sírj, sze - ret az
 Úr! E ré - gi hír ö - rök - re

új. For-rás fa - kadt, bő, meny-nye-
i, A szom-ja-dat eny - hí - te - ni.

2. Midőn az égi szeretet Te szent kereszteden, Bűnömre fény-
sugárt vetett, Felébredt a szívem. Azóta azt, ki ott a fán Megváltott
engemet, Viszontszeretve, átadtam Neki az életemet.

Bús szív...

3. A nap, mely drága fényivel Szívemnek üdvöt ad, Csak Jézus az,
Immánuel, S örökre Ő marad. Már itt, a bánat völgyében Csak
Őt dicséri szám, Hát majd amott, a mennybe' fenn, Hol arca néz
reám!

Bús szív...

Hermann Windolf (1846–1922) – Vargha Tamás (1890–1968)